

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **L. M.**, bytem v O., Č. c. 87/13, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, **ve věci žaloby o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2015, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalované, citovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2015, č. j. X, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.

[2] Žalobce v žalobě namítal, že posudkový závěr LPS ČSSZ v Olomouci je sice správný, avšak podhodnocený, protože nezohledňuje u žalobce více postižení a sníženou schopnost rekvalifikace. Napadené rozhodnutí nehodnotí, zda byl u žalobce důvod ke zvýšení hranice poklesu pracovní schopnosti až o 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Dále žalobce namítl, že se napadené rozhodnutí jen slabě vypořádalo s námitkami žalobce o jeho zdravotním stavu uplatněnými v námitkovém řízení a nevypořádává obsah lékařských zpráv doložených v námitkovém řízení. Posudek vypracovaný v námitkovém řízení je rozporný. Posudek lékaře žalované se nevyjadřuje k pracovním omezením žalobce. Pokles pracovní schopnosti žalobce je větší, než odpovídá horní hranici stanoveného procentního rozpětí. Žalobce se vyučil jako zahradník, nedaří se mu dlouhodobě v oboru najít práci. Při hledání práce naráží např. na to, že nemá řidičské oprávnění, způsobilost k obsluze křovinořezu apod. Jako florista – prodejce se žalobce rovněž neuplatní z důvodu omezených kognitivních funkcí. Profese zahradníka klade nároky na samostatnost, fyzickou zdatnost, řidičské dovednosti, komunikaci se zákazníkem a další. Nyní pracuje žalobce na zkrácený úvazek jako pomocná pracovní síla v organizaci SOS pro vzájemnou pomoc občanům, tedy absolutně mimo jeho obor. Jde o chráněné místo, vázané na dotaci úřadu práce. Smlouva je uzavřena na dobu jednoho roku. Předchozí roznos zásilek pro Českou poštu žalobce zvládal jen s obtížemi, práce byla pro něj vyčerpávající, po týdnu ji skončil. I nyní je nesamostatný v práci, zejména v nových situacích. Podle žalobce na něj měla být aplikována ustanovení § 3 odst. 1 nebo § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity.

[3] Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na posudek LPS ČSSZ ze dne 29. 9. 2015, který byl komplexní a objektivní, a navrhla k důkazu podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise MPSV. Rozhodnutí žalovaná ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 8. 10. 2015.

[5] Ze správního spisu soud zjistil, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov ze dne 17. 9. 2015 byl žalobce shledán invalidní v I. stupni s poklesem míry pracovní schopnosti o 45 % s rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly V položky 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (lehká mentální retardace IQ 54). Vzhledem k tíži mentální retardace, tikovým projevům u simplexní osobnosti s egodystonní sexuální orientací stanovil posudkový lékař pokles míry pracovní schopnosti na horní hranici stanoveného procentního rozpětí.

[6] Podle napadeného rozhodnutí se posudkový lékař žalované v námitkovém řízení ztotožnil se závěrem lékaře posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc, že u žalobce se jedná o lehkou mentální retardaci podle

kapitoly V položky 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s poklesem míry pracovní schopnosti o 45 %, tj. na horní hranici stanoveného procentního rozmezí. Posudkový lékař v námitkovém řízení hodnotil stav žalobce na horní hranici rozmezí i z důvodu „*poruchy pohlavní identity k dosažené výdělečné činnosti*“. Zdravotní postižení žalobce však neodůvodňuje stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti, k tomu posudkový lékař žalované neshledal důvod, protože stanovení horní hranice procentního rozpětí po zvážení všech posudkově významných kritérií je přiměřené. Žalobce je schopen pracovního zařazení s využitím dosaženého vzdělání, s podstatně menšími nároky na duševní a komunikační schopnosti.

[7] Podle posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 29. 1. 2016 byl žalobce shledán k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni. V posudkovém závěru mimo jiné komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je lehká mentální retardace (clQ 56). Postižení odpovídá kapitole V položce 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti činí 45 % i s přihlédnutím k ostatním chorobným stavům, včetně psychického postižení. Vyjmenované příznaky položek 8c a 8d citované kapitoly nebyly zjištěny – odborná vyšetření neprokázala mentální postižení středně těžkého nebo těžkého rozsahu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se nemění, neboť k tomu není důvod. Žalobce je zaměstnatelný nejlépe pod dohledem dospělé osoby, ve svém oboru (zahradník), s menšími nároky na jeho duševní a komunikační schopnosti.

[8] K námitkám žalobce PK MPSV v Ostravě dále doplnila, že je třeba, aby žalobce byl zaměstnán pod dohledem dospělé osoby a získal pracovní návyky a zkušenosti. Rekvalifikaci nepovažovala posudková komise u žalobce za nutnou, je na místě, aby se žalobce nechal zaměstnat ve svém oboru, což dosud neučinil. I proto posudková komise nenavýšovala horní hranici stanoveného procentního rozpětí, žalobce dosud neměl možnost prokázat znalosti a zkušenosti v pracovním procesu nabyté. K navýšování horní hranice o další procentní body není žádný posudkově-medicínský důvod, k čemuž komise dospěla na podkladě výsledků objektivních vyšetření žalobce.

[9] K posudku PK MPSV v Ostravě se žalobce vyjádřil u jednání soudu tak, že opakoval žalobní argumentaci.

[10] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

[12] Podle § 39 odst. 4 písm. b) zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav.*

[13] V souzené věci byla sporná otázka skutková, tj. zdravotního stavu žalobce a stupně jeho invalidity. Ve správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobce a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát, v obou případech s výsledkem, že žalobce je invalidní v prvním stupni. V soudním řízení správním byl stav žalobce posouzen posudkem PK MPSV se stejným výsledkem.

[14] Na soudu bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.

[15] Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o něž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, rozsudek ze dne 3. 4. 2013 č. j. 6 Ads 158/2012 - 24 a mnohé další), případně – namítal-li to žalobce – zda byla

příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).

[16] V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobce. O nesprávném složení PK MPSV spor nebyl, soud se tedy zabýval toliko otázkou, zda posudek PK MPSV obстоjí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.

[17] Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky č. 359/2009 Sb., přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

[18] Soud konstatuje, že posudek PK MPSV v Ostravě nárokům testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti dostál. PK MPSV shromáždila zdravotní dokumentaci žalobce v úplnosti a posoudila jeho zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz. Ani žalobce v tomto směru nic konkrétního nenamítá. Přitom nebyla přítomna ani prokázána kritéria postižení podle kapitoly V položky 8c a 8d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

[19] Podle kapitoly V položky 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (o posuzování invalidity), pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 - 45 %, jde o mentální retardaci - postižení lehkého stupně (debilita), IQ 50 – 69, narušení adaptivního chování, značně snížená úroveň sociálních dovedností, je přítomen náhled, zhoršené nebo snížené ovládací a rozpoznávací schopnosti, výkon některých denních aktivit omezen.

[20] Podle kapitoly V položky 8c vyhlášky o posuzování invalidity se jedná o mentální postižení středně těžkého stupně, IQ 35 – 49, s poklesem míry pracovní schopnosti o 70 – 80 %, zachována schopnost jednoduchých fyzických a sociálních aktivit, těžké snížení až vymizení ovládacích a rozpoznávacích schopností.

[21] Podle kapitoly V položky 8d vyhlášky o posuzování invalidity jde o mentální postižení těžkého stupně nebo hluboké, IQ 34 a nižší, se stoprocentní mírou poklesu pracovní schopnosti a neschopností sociálního kontaktu.

[22] Podle posudkového hlediska při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba komplexně zhodnotit mentální defekt, úroveň kognitivních funkcí, výkonnosti, paměťových schopností, afektivity, celkové výkonnosti, schopnost sociability a osvojení si pracovních návyků. Zároveň je nutno brát i v úvahu, je-li mentální defekt spojen s jiným duševním či organickým postižením, narušením osobnosti, závažnými poruchami chování a přizpůsobení nebo s tělesným či smyslovým postižením.

[23] V posuzovaném případě se dále žalobce domáhal aplikace § 3 odst. 1 nebo 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

[24] Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*

[25] V souzené věci posudková komise, stejně jako posudkový lékař OSSZ Olomouc a lékař posudkové služby žalované v námitkovém řízení, stanovili míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na horní hranici. Tuto hodnotu zvolily všechny posudkové orgány s ohledem na všechna zdravotní postižení žalobce a jejich tíži. Pokud takto posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí stanovila míru poklesu pracovní schopnosti stěžovatele na horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti a zohlednila všechna zdravotní postižení žalobce, jejich tíži a jejich dopad na jeho pokles pracovní schopnosti, nelze použít dále navýšení o 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity a násobit tak tentýž důvod přiznáním dvojí výhody. Jinými slovy, stejné důvody nelze uznat dvakrát, pokaždé jiným zvýhodněním.

[26] Podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*

[27] Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti žadatele o další procentní body podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity by muselo být odůvodněno specifickými okolnostmi, jež v podřazení pod příslušný funkční rozsah postižení nemohly být zhodnoceny. Takové zvýšení umožňuje zejména individualizovaně zohlednit dopad invalidity do pracovní schopnosti pojištěnce dosažené před jejím vznikem. To logicky nepřichází v úvahu v případě pojištěnce, který před vznikem invalidity nevykonával žádnou výdělečnou činnost odpovídající jeho kvalifikaci a praxi, s níž by se mohl stav po vzniku invalidity poměřovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 Ads 61/2013 - 34). Proto v daném případě nepřipadá aplikace § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity u žalobce v úvahu, neboť v oboru zahradnictví dosud nepracoval (studium ukončeno dle profesního dotazníku v roce 2012). Žalobce poprvé pracoval dle svého tvrzení jeden týden pro Českou poštu a poté od 3. 11. 2015 na zkrácený úvazek jako pomocná síla na chráněném pracovním místě. Invalidita u žalobce vznikla podle posudku OSSZ Olomouc ze dne 17. 9. 2014 dne 29. 8. 2014 (datum posledního psychiatrického vyšetření před vypracováním posudku), tedy před nástupem do prvního pracovního poměru. Žalobce žádné zkušenosti v oboru zahradnictví nenabyl, tudíž nejsou splněny podmínky předchozí výdělečné činnosti.

[28] Námitku, že se napadené rozhodnutí jen slabě vypořádalo s námitkami žalobce uplatněnými v námitkovém řízení, soud neshledal jako důvodnou. Žalobce v námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2015 namítal nesprávné zjištění skutkového stavu, že posudkový lékař nijak nezohlednil ve stanovení míry poklesu pracovní schopnosti ostatní onemocnění. Žalobce namítal, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je více onemocnění, proto je pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici vyhláškou stanoveného procentního rozmezí. Žalobce jako vyučený zahradník dlouhodobě nemůže najít práci ve svém oboru, kombinace zdravotních postižení mu neumožňují splnit pracovní požadavky na zahradníka (řidičské oprávnění, práce s křovinořezem). Vzhledem k mentální retardaci není možná rekvalifikace. Komunikace se zaměstnavatelem vyvolává v žalobci tenzi, zintenzivňují se u něj tikové projevy. Jednání žalobce často neporozumí, i když se někdy jeví jako zdravý člověk. Z každého dalšího setkání má strach a dostává se do začarovaného kruhu. V práci je žalobce nesamostatný zvláště v nových situacích. Na sociální nezralost poukazují posudky ze dnů 24. 6. 2014 a 14. 7. 2015. Žalobce poukázal na posudkové hledisko.

[29] V napadeném rozhodnutí žalovaná poukázala výslovně na § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, tj. na to, že je-li důvodem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více onemocnění, určí se, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti a jednotlivé míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá onemocnění se nesčítají. Žalovaná také citovala tu část posudku lékaře vypracovaného v námitkovém řízení, podle které míra poklesu pracovní schopnosti stanovená na horní hranici 45 % nebyla zvýšena právě proto, že se jednalo o horní hranici, v níž byla již zohledněna ostatní onemocnění s tím, že konkrétní zdravotní postižení žalobce zvýšení o dalších až 10 % neodůvodňuje a stanovení horní hranice

rozmezí je přiměřené. Žalobce byl dle posudkového lékaře žalované totiž schopen pracovního zařazení s využitím dosavadního vzdělání, s podstatně menšími nároky na duševní a komunikační schopnosti. Stanovení rozhodujícího postižení i jeho ohodnocení pak žalovaná odůvodnila konkrétními podklady, ze kterých vyšla a uznala i použití posudkových kritérií lékařem OSSZ Olomouc.

[30] Skutečnost, že žalobce nemůže najít práci ve svém oboru, resp. situace na trhu práce, není posudkovým kritériem pro podřazení zdravotního stavu pod příslušná ustanovení vyhlášky o posuzování invalidity ani pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti. Všechny zpracované a přezkoumané posudky (OSSZ Olomouc, žalované z námitkového řízení i posudek PK MPSV v Ostravě) stanovily pro žalobce konkrétní pracovní doporučení (rekomandaci) v souladu s posouzením zdravotního stavu žalobce a jeho zbytkového pracovního potenciálu. Uplatněním žalobní námitky ohledně užití § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity sám poukázal na potřebnost získat pracovní návyky a zkušenosti, kterých může dosáhnout volbou vhodně zvolené pracovní činnosti a využitím svých možností, v počátku zejména s pomocí dalších osob.

[31] V souzené věci nešlo o případ hraničního posuzování věci, kdy bylo stěžejné možné jasně stanovit hranici mezi dvěma postiženími a odpovídajícími ustanoveními citované vyhlášky, čili případ možné aplikace zásady v pochybnostech ve prospěch žadatele – *in dubio pro libertate* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, čj. 6 Ads 45/2013 - 25).

[32] Soud uzavírá, že posouzení zdravotního stavu žalobce podle posudku PK MPSV v Ostravě ve spojení s možností aplikace § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity nevedly ke změně posudkových závěrů a všechny tři posudkové orgány se zcela shodly jak na příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tak na procentním ohodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.

[33] Posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti, bezrozpornosti a správnosti obstál, odpovídal dostupným lékařským zprávám a sám žalobce proti němu nic dalšího krom opakování žalobních námitek nenamítal. Sporné bylo pouze posouzení stupně závažnosti jeho hlavního onemocnění a navazujícího stupně invalidity, tj. správnost posudku a aplikace § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Podle shora citovaných kritérií bylo provedeným dokazováním osvědčeno, že postižení podle kapitoly V položky 8b přílohy vyhlášky o invaliditě (č. 359/2009 Sb.) odpovídá prokázanému zdravotnímu stavu žalobce a důvod pro aplikaci § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity nebyl shledán, zjištěný skutkový stav ji neodůvodňoval. Užití § 3 odst. 2 citované vyhlášky by bylo v rozporu se zjištěným skutkovým stavem a užití § 3 odst. 1 téže vyhlášky by bylo nezákonným postupem.

[34] Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[35] Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 1. 3. 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně